

EXTREMADURA SPANJE

ZUIDERHUIS
APRIL 2023

EXTREMADURA PUUR NATUUR EN AUTHENTIEK

Een regio vol contrasten met Middeleeuwse dorpjes, nationale- en natuurparken, vruchtbare valleien , bergen, majestueuze watervallen en uitgestrekte steppen en dehasas (een soort boomweiden). Het is een dun bevolkt gebied waar roofvogels zoals arenden en gieren ons rond de oren vliegen. Maar ook massa's andere gekende en minder gekende vogels zoals witte en zwarte ooievaars, bijeneters, blauwe eksters, rode en zwarte wauwen en nog veel meer. Maar ook wilde katten zoals de lynx en Iberische varkens (pata negra) kan men er tegenkomen, evenals slangen en schorpioenen. In dit vergeten stukje Spanje staat een wandelvakantie garant voor een surrealistische ervaring.

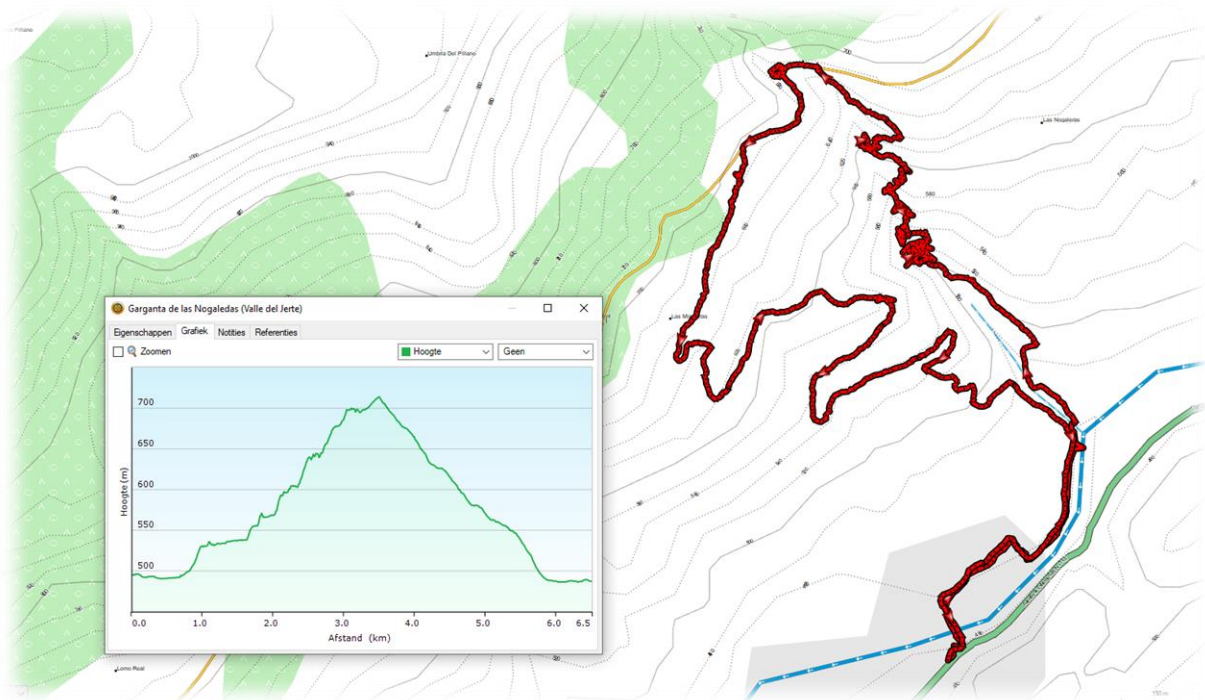
DEELNEMERS

Vlnr; Lut Parrein (Gent), met naast haar haar echtgenoot Erik Missinne (Gent), daarvoor staat Myriam De Rese (Blanden), Gabie Tuyteleers (Lint), Jean-Pierre Leterme (Ingelmunster), Erna Schelvis (Mortsel), en Linda Victor (Dendermonde).

Maandag 17 april 2023 (eerste wandeling)

- Wandeling : Luswandeling Garganta de los Nogales
- Gebied : Cabezuela del Valle
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

Voor we onze wandeling beginnen maken we een verkenning in het dorp Cabelueza del Valle waar we verblijven.

Wij logeren in de vroegere Joodse wijk, dit was aan het einde van de 15de eeuw. De Katholieke Koningen gaven de Joodse wijk toelating om uit te breiden zodat ze er comfortabel hun beroep konden uitoefenen. Die uitbreiding bestond erin dat ze een galerij mochten bouwen aan hun huizen. Onder die galerij konden ze dan hun waren uitstallen. Tot op de dag van vandaag wordt die galerij gebruikt om er de wekelijkse markt te houden. De

huizen zijn sedertdien al meerdere malen herbouwd of gerestaureerd maar de meeste erkers en gallerijen zijn nog uit die tijd.

Massa's zwaluwnesten hangen onder de erkers en balkons. Zwaluwen zijn snelle vliegers die tijdens de vlucht jagen op insecten. De zang van deze vogels is een voortdurend kwetteren dat ook in de vlucht gehoord kan worden. Zwaluwen hebben drie nesttypen: In bestaande boomholtes, rotswanden of gebouwen; Zelf gegraven nestgangen in rivieroevers of zandafgravingen en kommetjes van modder die tegen klippen of gebouwen worden gemetseld zoals hier. Sommige soorten brengen 2 of 3 broedsels per jaar groot. Legsels tellen over het algemeen 1 tot 8 eieren. Deze vogels komen wereldwijd voor, uitgezonderd in de poolgebieden. Ze zijn zo sterk afhankelijk van insecten, dat ze hiervoor ver moeten vliegen als trekvogels. Ze broeden dan in gematigde streken, maar als de herfst doorzet en de insecten verdwijnen, zoeken ze warmere luchtstreken op. Sommige soorten leven het hele

jaar door in de tropen. Een zwaluw drinkt tijdens het vliegen in de regen. Volgens het bijgeloof brengen zwaluwen geluk. Daar waar een zwaluw zijn nest bouwt, zal voorspoed heersen en zal de bliksem niet inslaan. Vermoedelijk is dit ook de reden waarom men hier geen zwaluwnesten verwijderd.

Jaarlijks, op zaterdag voor Pasen, is er groot feest in Cabezuela del Valle. Dan gaat er een pop gevuld met stro en buskruit doorheen het dorp met muziekkorpsen en heel veel seremonie. Op het einde van de stoet wordt Judas opgehangen aan het gemeentehuis. Om

middernacht wordt Judas weggedragen naar de rivier de Jerte en wordt daar in brand gestoken. Vervolgens is het de gehele nacht feest.

Onze eerste wandeling gaat door de kloof van Nogales. Het is een van de meest populaire kloven van de Jerte-vallei en een van de mooiste natuurlijke pareltjes van de vallei.

In het Gredosgebergte bevindt zich een vallei met een rivier die er op de kaart verbazend rechtlijnig uitziet. Dat is geen toeval. De Jerte rivier stroomt langs Spanje's grootste geologische breuklijn. Vandaag is de vallei vooral bekend om z'n kersen.

Elke Spanjaard weet dat de beste Spaanse kersen, namelijk de cereza picota, uit Extremadura komen, en om precies te zijn uit de Valle del Jerte in de provincie Caceres. Deze unieke

uithoek aan de zuidkant van de Sierra de Gredos wordt twee keer per jaar door een vloedgolf van bezoekers overspoeld. In het voorjaar staan de 'cerezos' in bloei wat prachtig idyllische panorama's oplevert. In de zomer zijn ze zwaarbeladen van verschillende varianten van de picota-kersen. Maar het zijn vooral Spanjaarden die naar de streek komen. Veel buitenlanders ziet men er niet.

De witte affodil (links onder) is een veel voorkomende wilde bloem hier in de streek. De bladeren zijn vlezig en biesachtig. De gedroogde stengels worden soms gebruikt om er manden mee te vlecht.

Deze wandeling gaat langs vijf prachtige watervallen. De ene al fabelachtiger dan de andere.

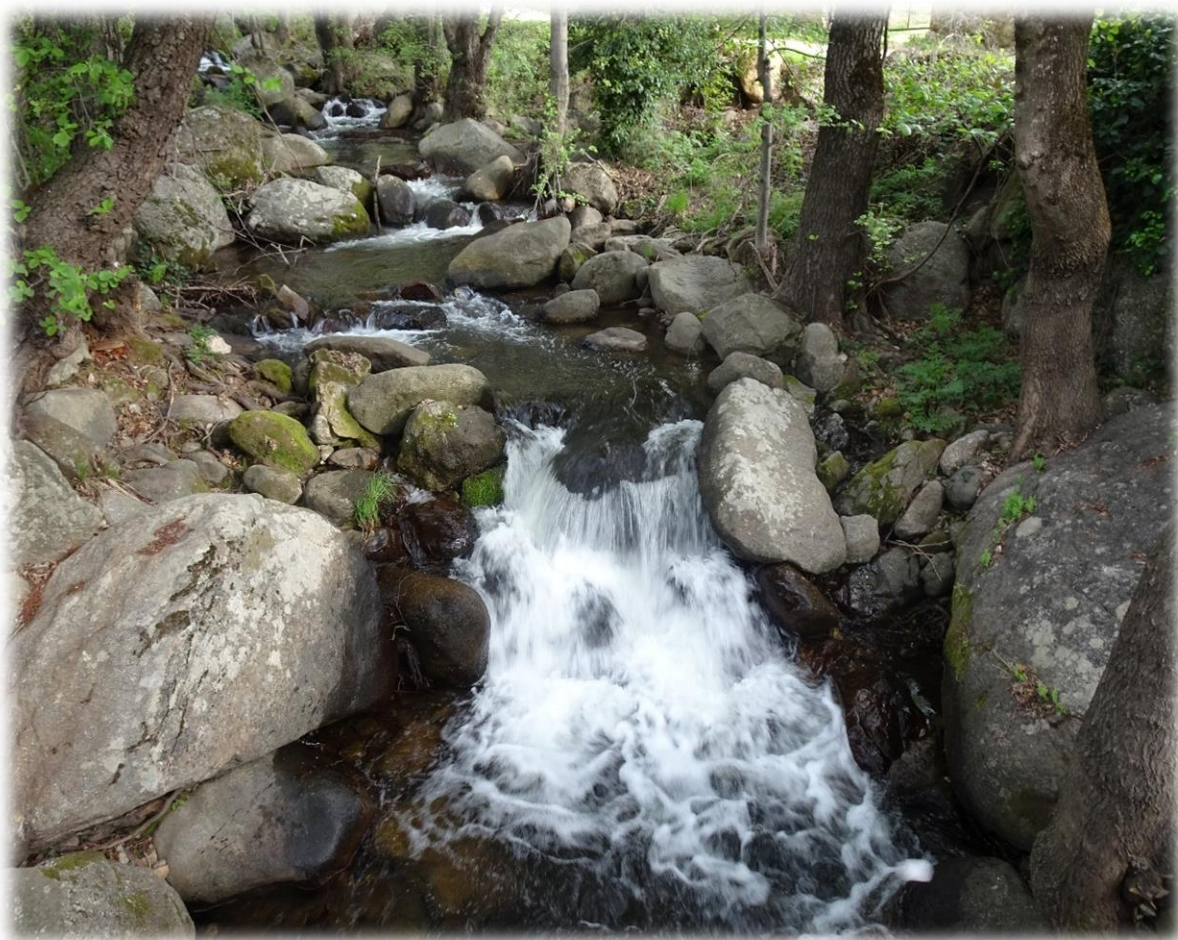
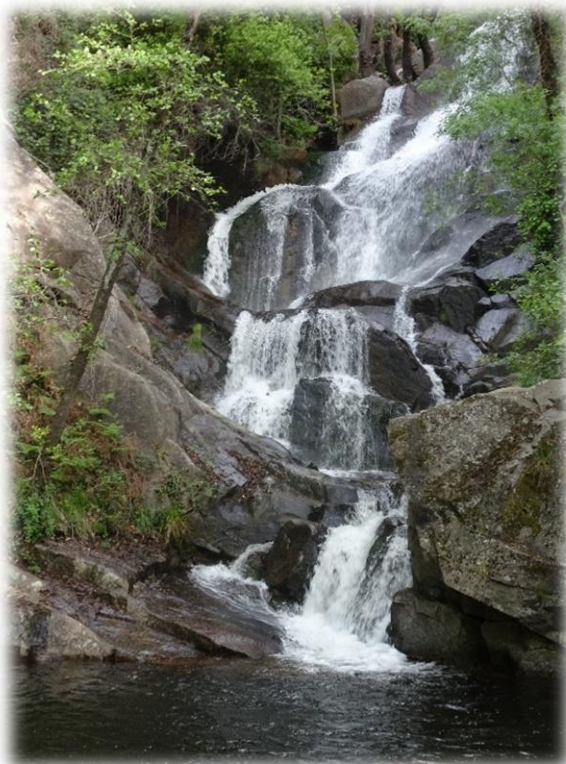
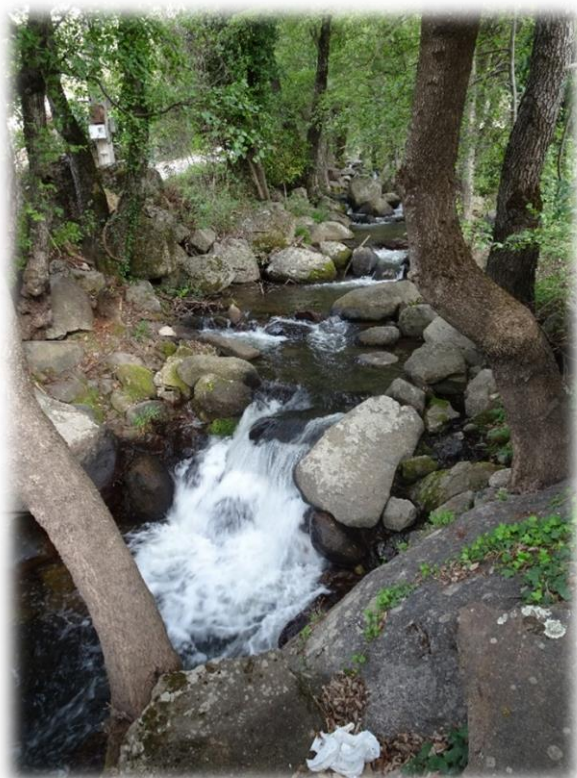
We komen op ons pad een pad tegen. De gewone pad valt niet erg op door het kluit-achtige voorkomen en vertrouwt volledig op de camouflagekleur; als de pad wordt aangevallen houdt het dier zich dood in de hoop dat een vijand de aanval staakt. De gewone pad kan zich net als andere grotere padden met lucht opblazen om zich zo te verankeren in zijn hol. Ook als een

pad een vijand buiten het hol tegenkomt, zoals een slang, blaast het dier zich op waarbij de poten worden gestrekt en de kop omlaag wordt gehouden. Hierdoor lijkt de pad veel groter en is het moeilijker voor een slang om de pad door te slikken en druipt de vijand soms alsnog af. De gewone pad laat als het dier in de hand wordt genomen de urine lopen en maakt soms piepende geluidjes, maar zal nooit bijten.

De bovenste foto toont ons hoe de vallei er nu uitziet. De foto onder is een foto van vorig jaar toen de kerselaars nog in bloesem stonden. Een hemelsgroot verschil. We zijn gewoon één weekje te laat.

De ene waterval is al spectaculairder dan de andere.

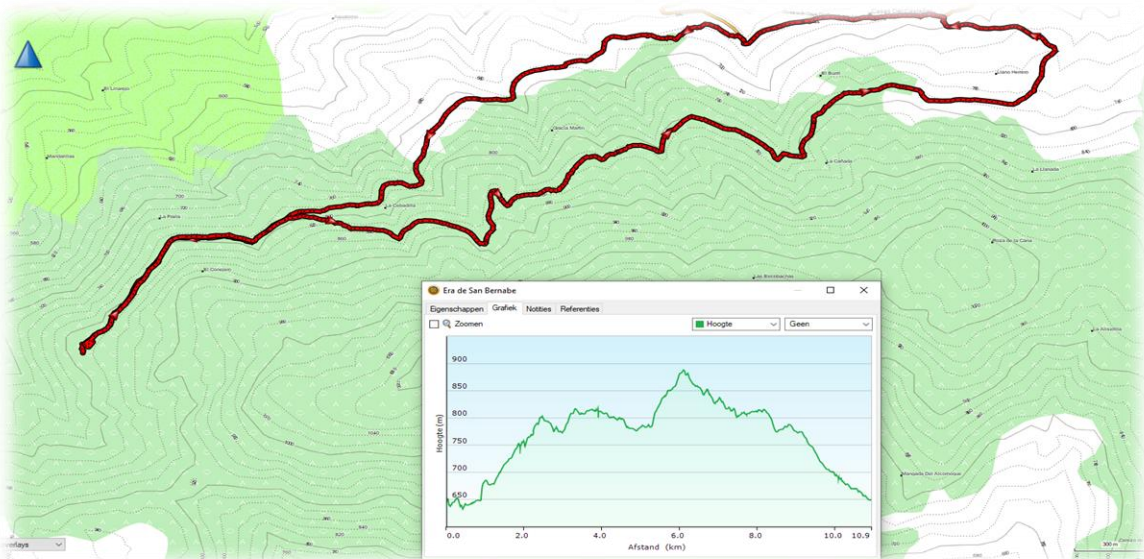

Soms moet er al eens geklauterd worden of dienen we, zoals hier, het voorzichtig aan te pakken om niet uit te glijden.

Maandag 17 april 2023 (tweede wandeling)

- Wandeling : Luswandeling Era de San Bernabe
- Gebied : Casas del Castanar
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 4 uur

Links is een wilde orchidee en rechts wilde lavendel. De orcideeënfamilie is een van de grootste plantenfamilies op aarde. Het aantal soorten wordt op rond de 20.000 geschat.

We wandelen door een kastanjebos waarvan sommige bomen vermoedelijk honderden jaren oud zijn.

Een roodborstje heeft net een verse worm gevonden. Het vogeltje zijn zang is het gehele jaar te horen. Hij begint 's ochtends te zingen als het nog donker is. Bij gevaar stoot hij de kreet tsik uit. Een bijzonderheid aan het roodborstje is dat ook de vrouwtjes zingen, vooral in de

herfst. Rechts onder is een spaanse parelmoervlinder. De kleine parelmoervlinder is een opvallende vlinder door de spiegels op de onderkant van zijn vleugels. De vlinder legt zijn eitjes enkel aan de onderkant van een blaadje van viooltjessoorten.

De mooie gekleurde bolletjes die we hier zien zijn galappels. Galwespen zetten een of meerdere eitjes af op de eik. Sommige soorten doen dat op de bladeren, andere soorten doen

dat op twijgjes of zelfs op de stam. Hierdoor gaat het plantenweefsel snel woekeren en vormt de eik een klein appeltje: de "galappel". In de meeste gevallen gaat in de galappel de made van de wesp groeien en zich voeden om zelf uiteindelijk zelf terug een wesp te worden. In België zien we eerder kleine galletjes, vooral op bladeren

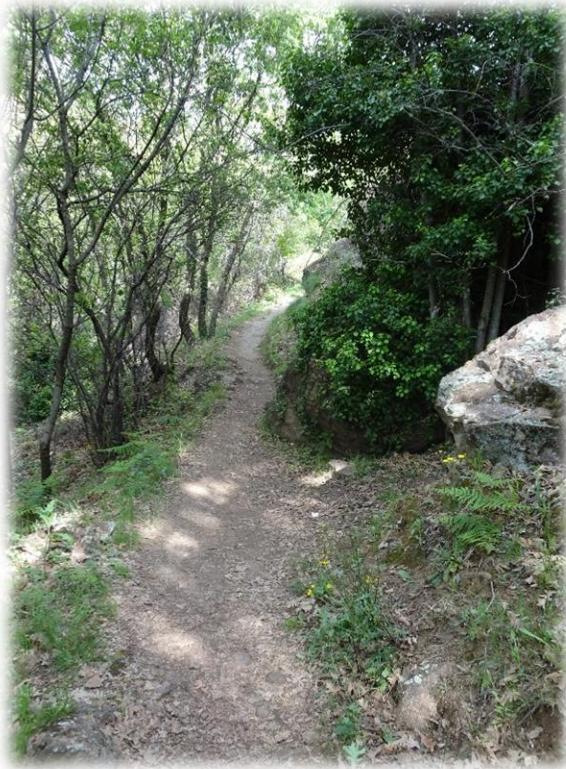

Het hoogste punt van onze tweede wandeling geeft ons een prachtig uitzicht op de rivier Jerte. Op het hoogste punt ligt tevens nog een oude dorsvloer. Dit is een cirkelvormige constructie die gebruikt werd om het graan te dorsen.

De Jerte-rivier stroomt rechtlijnig naar Plasencia in het zuidwesten, om zich uiteindelijk bij de Taag, die naar Lissabon stroomt, te voegen. Weinigen weten dat de Jerte langs één van Spanje's, en zelfs Europa's grootste geologische breuklijnen loopt.

De breuk vormde zich in het Juratijdperk. Zelfs kleuters weten waar dit tijdperk beroemd om is. Inderdaad, om de dinosaurërs.

Vóór het Jura was Spanje nog deel van het supercontinent Gondwana. Dit continent omspande Afrika en Zuid-Amerika, maar ook stukjes van Europa, waaronder Iberië. Door de vorming van de Atlantische Oceaan in het Jura en daarna het Krijt, brak Gondwana op in de continenten die we nu op de wereldkaart herkennen. Dit veroorzaakte enorme spanningen waardoor heel lange breuklijnen zich vormden en opvulden met magma, onder andere de Plasencia-breuk die door de Jerte-vallei loopt. Een magmatisch gesteente genaamd doleriet kan je langs de rivierbedding van de Jerte vinden, als stille getuige van het prehistorische

natuurgeweld. De breuklijn is volgens geologen nog steeds actief en kan vroeg of laat een aardbeving veroorzaken.

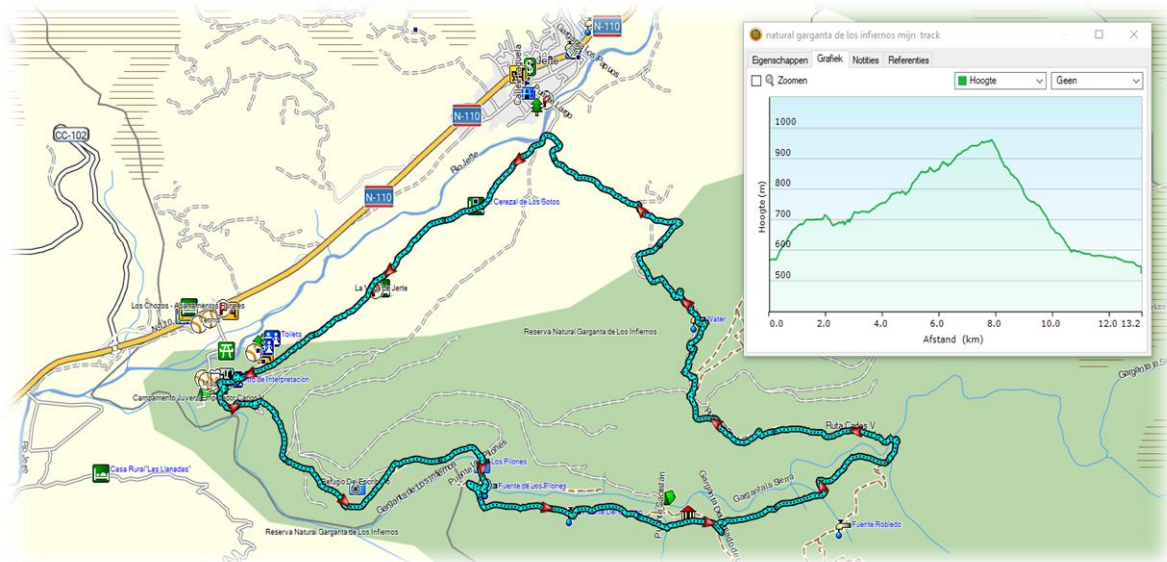

Met een beetje verbeelding zie je in deze steen een konijn of een muis

Dinsdag 18 april 2023

- Wandeling : Luswandeling Los Pilonos de la Garganta de los Infiernos
- Gebied : Cabezuele del Valle
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 5 uur

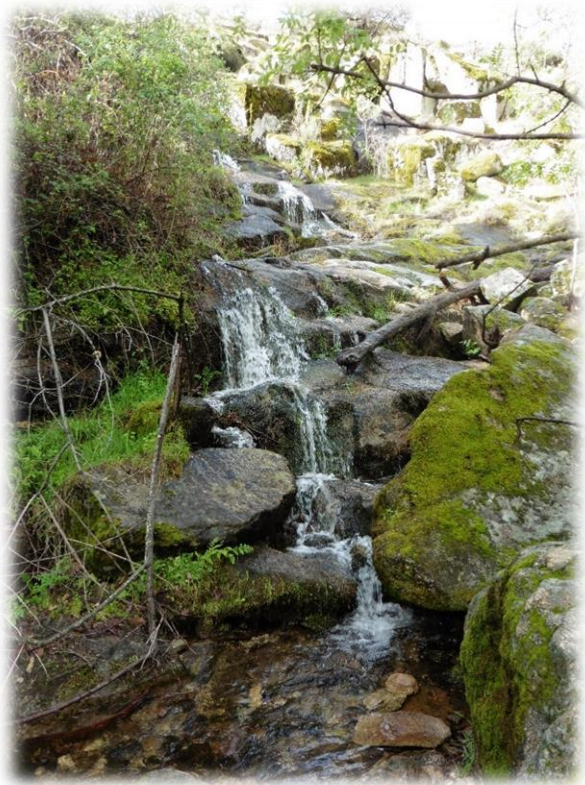

Vandaag doen we een luswandeling in het natuurreservaat la Garganta de los Infiernos. Dit reservaat is gelegen in de Valle del Jerte tussen de noordwestelijke helling van de Sierra de Tormantos, de zuidwestelijke helling van de Sierra de Gredos en de rivier de Jerte.

Bij de start 's morgens is het wat naar de frisse kant maar na een half uurtje stappen krijgen de meesten onder ons het al wat warmer en doen we enkele kledingstukken uit.

De omgeving van de Garganta de los Infiernos is prachtig en van grote natuurlijke rijkdom, met talloze watervallen en ontelbare beken en krekken die een netwerk van zijrivieren vormen

over de hoofdkloof, waar uiteindelijk al deze beekjes en beken in de rivier de Jerte
samenkomen.

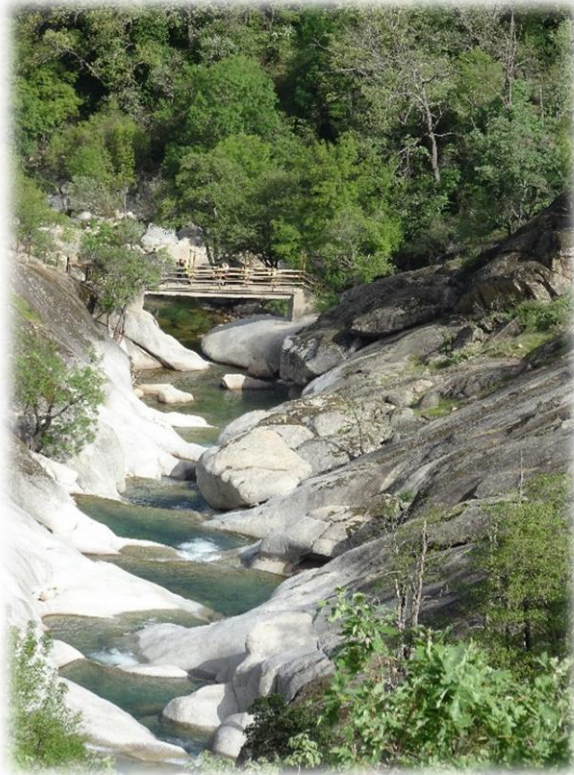

Het meest bekende en spectaculairste punt van het Garganta de los Infiernos is het gebied van Los Pilonos , met zijn gigantische cirkelvormige waterkommen.

Deze waterbekkens zijn door miljoenen jaren heen uitgeschuurd en door erosie beter bekend als Los Pilones.

Al onze wandelingen deze week zijn gelegen in het Gredosgebergte. Dit kolosale blok graniet is verdeeld door drie valleien : de Ambroz-vallei, de Jerte-vallei en La Vera. De Jerte-vallei ligt in het midden, en vormt een 40 km lange vallei.

Vandaag doen we de zwaarste wandeling van deze reis. Af en toe dient er wat geklommen te worden. Maar alle deelnemers beschikken over een goede conditie.

Het natuurreservaat La Garganta de los Infiernos is wel een van de meest magische en bijzondere landschappen van Spanje.

In de buurt van deze herdershut lopen, normaal gezien, een paar honderd geiten rond maar de beestjes geven vandaag niet thuis.